

v každém jednotlivém případě podle stavu věci pečlivě zkoumati, jaký dosah taková žádost chce mít, je-li její doslov takto neurčitý. Pakliže však strana prohlásí zřetelně, že rozlukou nežádá, leč jediné v případě, že na ni může uznáno býti ze samojediné viny odpůrcovy, je soud na tuto obmezenou žádost vázán a nesmí ji překročiti, neboť je to v zájmu zachování manželství. A totéž platí o souhlasu s rozlukou pro nepřekonatelný odpor. V souzeném případě však nemůže býti pochyby, že žalovaná jasně, zřetelně a bezpochybně dala na jevo, že si rozluky nepřeje, nemůže-li býti vyslovena ze samojediné viny žalobcovy. Musí tedy důvod nepřekonatelného odporu, který již jen zbývá, býti vyšetřován nejen po stránce své jsoucnosti, zda tu takový odpor skutečně jest, nýbrž i po stránce viny a může rozluka býti vyslovena jen tehdy, shledá-li se vina na odporu tom výlučně na straně žalobcově, nikoli tedy, neshledá-li se na nikom vina (jak při odporu pravidelně bývá), nebo, byla-li by na odporu vinna žalovaná samojediná neb aspoň spoluvinná. Žalobci ovšem je volno od žaloby upustiti. Žalovaná totiž se své strany žalobu posud nepodala, nýbrž se pouze k žádosti žalobcově o rozlukou podle § 13 písm. i) rozl. zák. připojila (ovšem jak řečeno, omezeně), takže, odpadne-li žádost žalobcova, odpadne i připojení. Podle toho bylo tedy ponechati v platnosti zrušovací výrok odvolacího soudu, avšak směrnice pro další řízení jsou podstatně jiné, než dal odvolací soud, neboť rozluka nebude moci býti vyslovena i když se nepřekonatelný odpor zjistí, ale nezjistí se výlučná vina žalobcova na něm.

Čís. 7711.

Pozemková reforma.

Dokud nebyly přidělené pozemky odevzdány přidělci do vlastnictví, nelze na jeho práva k nim vůbec vésti exekuci bez svolení Státního pozemkového úřadu.

Bylo-li přidělci uloženo obmezení, že bez svolení Státního pozemkového úřadu nezacíží a nezatíží přidělené pozemky, vztahuje se zákaz i na exekuční zabavení a vnucenou správu užívacího práva přidělcova k přiděleným pozemkům.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1928, R I 11/28.)

Soud první stolice povolil exekuci zabavením užívacího práva příslušejícího dlužníku k pozemkům, přiděleným mu Státním pozemkovým úřadem podle zákona o přidělu půdy a dlužníku odevzdaným k užívání a k držení, a vnucenou správou zabaveného užívacího práva dlužníkovu k oněm pozemkům. K rekursu Státního pozemkového úřadu rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dokavad nebyly přidělené pozemky odevzdány přidělci do vlastnictví, nelze na jeho práva k nim vůbec vésti exekuci bez svolení Státního pozemkového úřadu, protože jednak není ještě jisto, zda se přidělených nemovitostí přidělci vskutku definitivně dostane, jednak by se tím znemožňovala případná omezení, jež Státní pozemkový úřad ve smyslu předpisů § 23 příd. zák. přidělci má uložit, a mařen by tak byl účel zákona, jenž je dán v zájmu veřejném, neboť jde v reformě pozemkové o reformu sociální. Ostatně v projednávaném případě bylo podle zprávy Obvodové úřadovny v H. přidělkyni uloženo omezení, že bez svolení Státního pozemkového úřadu nezciží a nezatíží přidělené pozemky, zabavení a vnucená správa však zřejmě spadá pod pojem zatížení zde zakázaného, a v rozhodnutích čís. 5891, 6014, 6133, 7148 sb. n. s. provedeno, že, co platí o zcižení a zatížení dobrovolném, platí nutně v duchu zákona i pro zcižení a zatížení exekuční, ježto by jinak zákon snadno mohl býti obcházen. Jestliže zabranou půdou nakládal vlastník bez svolení Státního pozemkového úřadu, jest tato dispozice podle § 7 záb. zák. neplatna tak, že nemá proti Státnímu pozemkovému úřadu účinku, takže ji tento prostě může ignorovati. Ale protějškem k tomu je případ, že disponováno bylo bez svolení Státního pozemkového úřadu půdou přidělenou a jsou i tu všechny dispozice, k nimž bylo třeba jeho svolení, bez jeho svolení v stejné míře neplatny. Tím jest vyřízena i námitka stížnosti, že se Státní pozemkový úřad zachoval nečinně ke vnucené správě povolené Spořitelnímu a záložnímu spolku k dobytí pohledávky 4.140 Kč, nemůže stěžovatelka z tohoto mlčení Státního pozemkového úřadu proti osobě třetí vyvozovati nějaká práva pro sebe, tím méně, když jest možno, že Státní pozemkový úřad tuto vnucenou správu spolku trpí možná právě v zájmu skoncování přidělu, na př. kdyby přidělce částku, kterou Státnímu pozemkovému úřadu za přiděl dluhuje, byl si vypůjčil právě u jmenovaného spolku, jenž chce býti pro její řádné splacení zajištěn. Zkrátka, jest to věcí Státního pozemkového úřadu, jaké postavení v každém jednotlivém případě zaujme a nemůže mu je soukromá strana, ani tedy stěžovatelka, předpisovati. O oprávnění Státního pozemkového úřadu k stížnosti proti povolení exekuce bez jeho svolení nepřipustné nemůže býti pochybnosti, i jest tato námitka stížnosti beze všeho základu.

Čís. 7712.

Ku prozatímnímu opatření povolením odděleného bydliště a prozatímní výživy maželce ve smyslu § 382 čís. 8 ex. ř. nestačí, že manžel porušil některý z právních statků, jímž zákon předpisy o rozvodu manželství poskytuje ochranu, nýbrž se vyžaduje dále, by byla manželka porušením takového statku ohrožena na své tělesné nebo duševní integritě. Nestačí po případě manželkou nastrojené cizoložství manželovo.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1928, R I 30/28.)